

Nieuwsbrief Jorien>Oekraïne

November 2013 — Jaargang 1 nr. 9

Jorien aan het woord

Toen ik mijn vorige nieuwsbrief schreef, ging ik bijna naar Nederland. Ik heb daar een onwijs mooie en fijne tijd gehad en heb vooral mogen ervaren wat voor gezegend mens ik ben met alles en iedereen in Nederland. Op zondag 20 oktober ben ik weer terug gegaan naar Oekraïne. Ik keek er zo naar uit om weer terug te gaan en om de kindjes weer te zien maar ik had me nooit voor kunnen stellen dat het afscheid van familie en vrienden me zo zwaar zou vallen. Het was zelfs moeilijker dan toen ik in mei voor het eerst naar Oekraïne vertrok.

Het is momenteel een tijd van veranderingen en beslissingen nemen. Doordat in december mijn collega Laurie weer teruggaat naar Canada en er helaas geen vervanger is, zal ik gaan verhuizen naar Beregowo en ook daar in het ziekenhuis gaan werken. Dit is natuurlijk niet zomaar iets, ik vind het moeilijk om afscheid te moeten nemen van het ziekenhuis waar ik een half jaar met veel plezier heb gewerkt. Ik ben dankbaar dat ik mocht zien dat er toch langzaam dingen gaan veranderen in het ziekenhuis maar het doet pijn om te weten dat de kindjes niet meer dagelijks uit hun bedjes zullen worden gehaald. Het is best lastig om te geloven dat God hier een plan mee heeft en ik ben dan ook wel even boos geweest dat Hij niet even een nieuwe zendingswerker heeft geregeld.

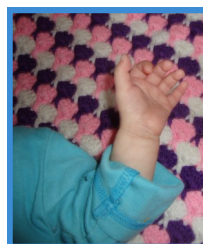
Van de week heb ik een verhaal gelezen wat me echt aan het denken zette. Het ging over een meisje met een parelketting waar ze enorm veel van hield. Op een dag vroeg haar vader aan haar: 'Hou je van mij?' Natuurlijk antwoordde het meisje dat ze echt van haar vader hield. Haar vader vroeg haar toen om die parelketting aan hem te geven. Maar die mooie ketting waar ze zo van hield wilde ze echt niet afgeven. Na een tijdje bedacht ze zich dat ze zoveel van haar vader hield en heeft hem toen toch de ketting gegeven. Een poosje later gaf haar vader haar een nieuwe en nog mooiere parelketting cadeau, dus ze kreeg er iets veel mooiers voor terug.

Zo is het misschien ook wel met mij en de kindjes in het ziekenhuis van Vinogradiv. Zij zijn mijn parelketting, ik hou van God en moet op dit moment mijn parelketting aan Hem geven. En God zal me daar weer net zo iets moois voor teruggeven. Ik probeer er op te vertrouwen dat God voor deze baby's zal zorgen ook al zal er voorlopig niemand zijn in het ziekenhuis.

Zo als het er nu uitziet zal ik net voor de kerst gaan verhuizen naar Beregowo. Daar ga ik dan in het ziekenhuis werken samen met Mirjam die daar al een jaar aan het werk is. Hopelijk mag ik dan gaan ontdekken wat voor plan God heeft met al deze veranderingen.

Nog even iets over het ziekenhuis in Vinogradiv. Toen ik in Nederland was, zijn er drie van onze oudere kindjes weggegaan naar een kindertehuis. Dat waren kindjes waar ik vanaf het begin voor heb gezorgd. Ik heb gezien hoe ze zich ontwikkelden en groot werden en toen ik terugkwam waren ze opeens weg. Waarschijnlijk kunnen we hen deze week gaan bezoeken in het kindertehuis, daar zijn we natuurlijk heel blij mee!

De laatste tijd zijn er meestal tussen de 9 en 15 kinderen. Het is heerlijk om te zien hoe je ook met nieuwe kindjes weer een band opbouwt en dat ze zich vertrouwd gaan voelen bij je.

Bedankt voor jullie steun en gebeden en ik hou jullie op de hoogte van alle veranderingen!

Hartelijke groet, namens Jorien, de thuisfrontcommissie

Als je wilt reageren op deze nieuwsbrief klik [HIER](#).

jorienderuiter@hotmail.com

www.jorien-oekraïne.nl

Rekeningnummer: 1488.37.352 t.n.v.

CG De Wingerd o.v.v. Jorien>Oekraïne

Bidden & Danken

Danken:

Voor de mooie tijd in Nederland

Bidden:

Voor mijzelf, om om te gaan met alle veranderingen
Voor Laurie die weer naar Canada gaat
Voor het ziekenhuis in Vinogradiv

De luieractie waarvoor we aandacht vroegen, heeft tot nu toe €1969,- opgebracht. Hartelijk dank voor de giften! De eerste luiers zijn inmiddels aangeschaft.

Jorien vindt het leuk om post uit Nederland te krijgen.
Hieronder haar adres:

YKPAIHA
Zakarpatska Oblast
Beregove 90202
B. Chmelnytskoho 10/3
Jorien de Ruiter
Ukraine

Je kunt Jorien ook volgen via de blog op haar website. Hier vertelt ze regelmatig over haar belevenissen.